

Food and Agriculture Organization
of the United Nations

กฎบัตรดินโลก

(ฉบับปรับปรุง)

(Revised World Soil Charter)

เอกสารฉบับนี้

จัดทำโดย คณะทำงานสมัชชาความร่วมมือทรัพยากรดินแห่งประเทศไทย สาขาที่ 1

ภายใต้คณะกรรมการสมัชชาความร่วมมือทรัพยากรดินแห่งประเทศไทย กรมพัฒนาที่ดิน

แปลจากเอกสารเผยแพร่ เรื่อง "Revised World Soil Charter"

ของ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ

(Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations)

คำนำ

“ดินดี” เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ตอบสนองความต้องการอันหลากหลายของสิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม อาทิ การผลิตอาหารของมนุษย์และสัตว์ มวลชีวภาพ เส้นใย และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ รวมถึงเป็นแหล่งให้บริการของระบบนิเวศ (ecosystem services) ที่หลากหลายในทุกภูมิภาคทั่วโลก ปัจจุบัน มนุษยชาติกำลังเผชิญกับปัญหาด้านทรัพยากรดิน โดยเฉพาะการเสื่อมโทรมของดินในด้านต่างๆ รวมถึงการปิดทับหน้าดิน (soil sealing) ที่เป็นผลจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของชุมชนเมือง ซึ่งกำลังคุกคามและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านอาหารและความสมดุลของระบบนิเวศเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการดินอย่างยั่งยืนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง

ในปัจจุบัน การตระหนักถึงความสำคัญในการฟื้นฟูดินเสื่อมโทรม และรักษาดินที่มีสุขภาพดี มีความเข้มข้นและจริงจังมากขึ้นตั้งแต่ระดับประเทศ ภูมิภาค จนถึงระดับนานาชาติ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์ในด้านการผลิตอาหารสำหรับเลี้ยงดูประชากรโลกที่กำลังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้รับรองอย่างเป็นทางการให้มีการเฉลิมฉลองวันดินโลก (World Soil Day: WSD) ในวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปี และประกาศให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็น “ปีดินสากล” (the International Year of Soils: IYS) ซึ่งมติทั้งสองนี้จะช่วยให้การตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรดินในกลุ่มผู้กำหนดนโยบายและสาธารณชนมีความเข้มข้นเพิ่มมากขึ้น

เนื่องจากการอนุรักษ์ทรัพยากรดินเป็นภารกิจสำคัญขององค์การอาหารและเกษตร แห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization: FAO) หน่วยงานภายใต้องค์การอาหารและเกษตรฯ ที่เกี่ยวข้องจึงได้พยายามแก้ไขปัญหาดินเสื่อมโทรมของดินและระดมพลังกำลังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดด้วยวิธีการที่ทันสมัย ซึ่งหนึ่งในนั้นคือการก่อตั้งสมัชชาความร่วมมือด้านทรัพยากรดินโลก (Global Soil Partnership: GSP) โดยสภามนตรีองค์การอาหารและเกษตรฯ ในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา กลุ่มสมัชชาฯ ได้ร่วมกันดำเนินงานตามความสมัครใจ เพื่อปฏิบัติการกิจต่างๆ ในการปรับปรุง ดูแล ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรดินที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้มีสุขภาพดีและเกิดประสิทธิผลสำหรับการผลิตอาหารที่ปลอดภัย

กฎบัตรดินโลก (World Soil Charter: WSC) ได้รับการปรับปรุงแก้ไขมาอย่างต่อเนื่องภายใต้การดำเนินงานของสมัชชาความร่วมมือด้านทรัพยากรดินโลกและคณะกรรมการวิชาการด้านดิน (Intergovernmental Technical Panel on Soils: ITPS) ซึ่งเป็นหน่วยงานทางวิทยาศาสตร์ด้านดินภายใต้การกำกับของสมัชชาฯ โดยในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมา หลังจากการรับรองกฎบัตรดินโลกฉบับแรกในการประชุมขององค์การอาหารและเกษตรฯ ในเดือนพฤศจิกายน ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ โลกได้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ จึงนับเป็นโอกาสอันดีที่จะได้ปรับปรุงแก้ไข วิสัยทัศน์และคำแนะนำที่ได้ระบุไว้ในกฎบัตรดินโลกฉบับดั้งเดิมให้ทันสมัยยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นความเสื่อมโทรมของดินที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เช่น มลพิษทางดินและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การปรับตัวและบรรเทาการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ รวมถึงผลกระทบของการขยายชุมชนเมืองต่อความเป็นประโยชน์และหน้าที่ของดิน เป็นต้น

กระบวนการปรับปรุงกฎบัตรดินโลกได้ผ่านการปรึกษาหารืออย่างกว้างขวาง และผ่านการรับรองอย่างเป็นทางการในการประชุมขององค์การอาหารและเกษตรฯ ครั้งที่ ๓๙ เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งถูกจัดให้เป็นปีดินสากล โดยกฎบัตรฉบับนี้ ประกอบด้วยหลักการที่สำคัญและแนวทางทั่วไปหลากหลายประการ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการจัดทำแผนนโยบายและแผนการดำเนินงานให้เกิดการจัดการดินอย่างยั่งยืนในทุกภูมิภาคทั่วโลก

การรับรองกฎบัตรดินโลกฉบับปรับปรุงนี้มิได้เป็นการสิ้นสุดของการดำเนินงาน แต่จะช่วยให้เป็นแรงผลักดันของการเสริมสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญกับดินมากขึ้น โดยสนับสนุนการกระทำที่เป็นรูปธรรมเพื่อส่งเสริมการจัดการดินอย่างยั่งยืน รวมถึงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรดินในกรณีที่ดินเกิดการเสื่อมโทรมอย่างรุนแรงหรืออยู่ภายใต้ภัยคุกคามต่างๆ

ทั้งนี้ในอนาคตจำเป็นต้องเสริมหลักการที่สร้างแรงบันดาลใจและแนวทางในการดำเนินการจัดการดินในกฎบัตรฉบับใหม่ ซึ่งจะรวมแนวทางเชิงเทคนิคที่จะใช้ในระดับภาคสนามในบริบทที่แตกต่างกัน โดยกระบวนการดำเนินงานกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาขององค์กรที่เหมาะสมภายใต้การกำกับของสมัชชาความร่วมมือด้านทรัพยากรดินโลกและองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ

ข้าพเจ้าขอยกย่องการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดกฎบัตรดินโลกฉบับปรับปรุงนี้ และมีความภาคภูมิใจที่จะนำเสนอกฎบัตรฉบับนี้ เพื่อดึงดูดความสนใจและก่อให้เกิดการใช้งานจริงของผู้มีอำนาจตัดสินใจและผู้ปฏิบัติงานด้านดินในทุกประเทศและทุกภูมิภาคทั่วโลก

JOSE GRAZIANO DA SILVA

Director-General

กฎบัตรดินโลก (ฉบับปรับปรุง)

การรับรองกฎบัตรดินโลก (ฉบับปรับปรุง) ในการประชุมของ FAO

ในการประชุมขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ ๓๙ ได้กล่าวถึงการรับรองกฎบัตรดินโลกฉบับแรก ในมติ ๘/๘๑ (การประชุมครั้งที่ ๒๑ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔) ไว้ดังนี้ ;

ขอแสดงความชื่นชมต่อองค์การภายใต้การกำกับของสหประชาชาติความร่วมมือด้านทรัพยากรดินโลก ได้แก่ กลุ่มสมัชชาใหญ่ และคณะกรรมการวิชาการด้านดิน ที่ประเมินความถูกต้องของกฎบัตรอย่างต่อเนื่องและพัฒนาข้อความที่ปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมกับปัญหาดินในปัจจุบันที่มีความท้าทาย

การตระหนักถึงภัยคุกคามที่มีต่อทรัพยากรดินทั่วโลก ซึ่งอาจเป็นตัวทำลายแผนการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตกลงกันไว้เพื่อขจัดความหิวโหยและการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงการตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องฟื้นฟูความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้น เพื่อให้ดินกลับมามีความอุดมสมบูรณ์

กฎบัตรดินโลกฉบับปรับปรุงนี้ จะช่วยเผยแพร่หลักการและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน โดยสนับสนุนการสร้างความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นในระดับนานาชาติ การระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อลดความเสื่อมโทรมของดิน การผลักดันมาตรการอนุรักษ์ดินที่มีประสิทธิภาพ ตามที่รวบรวมโดยสมัชชาความร่วมมือด้านทรัพยากรดินโลก รวมถึงสนับสนุนการริเริ่มโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กฎบัตรดินโลกฉบับปรับปรุงใหม่นี้ สะท้อนถึงการพัฒนานโยบายที่สำคัญและความก้าวหน้าทางแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับดิน ตามที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา นับตั้งแต่มีการรับรองกฎบัตรฉบับแรก รวมทั้งยังสอดคล้องกับประเด็นหลักเนื่องในปีดินสากล คือ “Healthy soils for a healthy life” เพื่อสนับสนุนการจัดการทรัพยากรดินอย่างยั่งยืนในทุกภูมิภาคทั่วโลก

นอกจากนี้ คณะกรรมการด้านการเกษตร ยังมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๔ (๒๙ กันยายน ถึง ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓) และสภามนตรี FAO ครั้งที่ ๑๕๐ (๑ - ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓) ประกอบด้วย :

๑. ประกาศการรับรองกฎบัตรดินโลกฉบับปรับปรุง

๒. แนะนำสหประชาชาติและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทุกองค์กรให้มีการส่งเสริมหลักการและแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในกฎบัตรฯ อย่างแข็งขัน และให้มีการสนับสนุนการแปลงหลักการและแนวทางเหล่านั้นไปสู่นโยบายที่เหมาะสมและมีกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ

๑. ดินเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของสิ่งมีชีวิตบนโลก แต่การกระทำของมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ก่อให้เกิดแรงกดดันต่อทรัพยากรดินเพิ่มมากขึ้นจนเกินขีดจำกัด ดังนั้น การจัดการทรัพยากรดินอย่างระมัดระวังนับเป็นปัจจัยสำคัญของการเกษตรอย่างยั่งยืน และเป็นแนวทางที่มีประโยชน์ต่อการควบคุมสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงการปกป้องและสร้างความสมดุลของนิเวศบริการและความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต่างๆ

๒. รายงานผลของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืนซึ่งจัดขึ้นที่กรุงริโอเดอจาเนโร (Rio de Janeiro) ประเทศบราซิล ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ภายใต้หัวข้อ “The Future We Want” ได้ตระหนักถึงความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของการจัดการที่ดินที่ดี โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความหลากหลายทางชีวภาพ การเกษตรอย่างยั่งยืนและความมั่นคงทางด้านอาหาร การขจัดความยากจน การเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิง การจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการปรับปรุงน้ำที่สามารถใช้ประโยชน์ได้

หลักการ

๓. ดินเป็นทรัพยากรหลักที่สำคัญและเป็นศูนย์กลางในการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นองค์ประกอบของระบบนิเวศและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ การบำรุงรักษาหรือเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากรดินทั่วโลกจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น หากแต่ความต้องการด้านอาหาร น้ำ และความมั่นคงด้านพลังงานของมนุษยชาติเป็นไปตามสิทธิอธิปไตยของแต่ละรัฐที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติของรัฐนั้นๆ ทั้งนี้คาดการณ์ว่าความต้องการผลิตอาหาร เส้นใย และเชื้อเพลิงมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเพิ่มแรงกดดันให้กับทรัพยากรดิน

๔. ดินเป็นผลลัพธ์ของกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการต่างๆ ที่มีความซับซ้อนในช่วงเวลาใดๆ ณ พื้นที่หนึ่ง ดินจึงมีความหลากหลายในรูปแบบ คุณสมบัติ และระดับของระบบนิเวศบริการของดิน ด้วยเหตุนี้การบริหารจัดการทรัพยากรดินที่ดินนั้นต้องเข้าใจในสมรรถนะที่แตกต่างกันของดินและการใช้ประโยชน์ที่ดินควรสอดคล้องกับสมรรถนะที่แตกต่างกันเหล่านั้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการขจัดความยากจนและบรรลุความมั่นคงด้านอาหาร

๕. การจัดการทรัพยากรดินจะมีความยั่งยืน หากส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดนิเวศบริการในด้านต่างๆ จากทรัพยากรดิน ทั้งด้านการสนับสนุน ด้านการผลิต ด้านการควบคุม และด้านวัฒนธรรม ซึ่งทรัพยากรดินควรได้รับการบำรุงรักษาหรือปรับปรุงโดยไม่ทำให้หน้าที่ของดินที่เกี่ยวข้องกับการบริการหรือความหลากหลายทางชีวภาพเสื่อมโทรมลง ทั้งนี้ความสมดุลระหว่างการสนับสนุนและการเป็นแหล่งผลิตพืช รวมถึงการควบคุมคุณภาพหรือความเป็นประโยชน์ของน้ำ และองค์ประกอบของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศ กำลังเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน

๖. โดยทั่วไปแล้ว การตัดสินใจด้านการจัดการทรัพยากรดินมักเกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่นและในบริบททางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างกว้างขวาง การพัฒนามาตรการเฉพาะที่เหมาะสมสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้โดยผู้มีอำนาจตัดสินใจในท้องถิ่น โดยมักจะต้องใช้ความคิดริเริ่มหลากหลายระดับ และสหสาขาวิชาจากผู้มีส่วนได้เสียจำนวนมาก สิ่งสำคัญคือจะต้องนำเอาความรู้ในท้องถิ่นเข้ามาร่วมด้วย

๗. หน้าที่ของดินจะถูกรักษาโดยสมบัติทางเคมี ชีวภาพ และทางกายภาพของดินนั้นๆ ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของความยั่งยืน จึงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสถานะที่แท้จริงของดินเหล่านั้น บทบาทของสมบัติดินต่อหน้าที่ของดิน และการเปลี่ยนแปลงของดินจากผลกระทบที่เกิดจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๘. ดินเป็นแหล่งทรัพยากรที่มีความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งประกอบไปด้วยจุลินทรีย์ไปจนถึงพืชและสัตว์ ความหลากหลายทางชีวภาพนี้มีบทบาทพื้นฐานในการสนับสนุนการทำงานของดินและนิเวศบริการที่เกี่ยวข้องกับดิน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของดินเพื่อปกป้องหน้าที่ของดินเหล่านั้น

๙. ไม่ว่าจะมีการจัดการทรัพยากรดินอย่างจริงจังหรือไม่ ดินก็ย่อมเป็นแหล่งนิเวศบริการที่สำคัญซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมสภาพภูมิอากาศโลกและการควบคุมน้ำในหลายระดับ ทั้งนี้การแปลงการใช้ที่ดินสามารถลดการบริการที่เป็นประโยชน์เหล่านี้ของดิน นอกจากนี้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่ดินในระดับท้องถิ่นหรือระดับภูมิภาคสามารถประเมินได้แม่นยำเฉพาะในบริบทของนิเวศบริการจากดินเท่านั้น

๑๐. ความเสื่อมโทรมของดินจะลดหรือจำกัดหน้าที่และความสามารถของดินในการส่งเสริมการบริการของระบบนิเวศที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ การลดความเสื่อมโทรมของดินจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการบำรุงรักษาบริการต่างๆ ของดิน ซึ่งมีความคุ้มค่าและควรดำเนินการมากกว่าการฟื้นฟูดินหลังจากการเสื่อมโทรม

๑๑. ดินที่มีปัญหาความเสื่อมโทรมอาจกลับมามีส่วนช่วยในการบริการของระบบนิเวศหากมีการใช้เทคนิคการฟื้นฟูสมรรถภาพดินที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยเพิ่มพื้นที่การให้บริการของระบบนิเวศโดยไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน

แนวทางการปฏิบัติและดำเนินการ

๑๒. เป้าหมายโดยรวมสำหรับทุกภาคส่วนคือ เพื่อให้แน่ใจว่าดินมีการจัดการอย่างยั่งยืน และดินที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟูหรือทำให้คืนสู่สภาพปกติ

๑๓. การบริหารจัดการดินที่ดีนั้น ทุกภาคส่วน ซึ่งได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานสาธารณะ องค์กรระหว่างประเทศ บุคคล และกลุ่มต่างๆ ต้องได้รับการบอกกล่าวถึงหลักการของการจัดการดินอย่างยั่งยืน และสนับสนุนความสำเร็จในการทำให้ดินไม่เกิดความเสื่อมโทรมตามบริบทของการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๔. ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มจะต้องพิจารณาแนวทางดำเนินการดังต่อไปนี้:

แนวทางการดำเนินการโดยบุคคลและภาคเอกชน

๑. บุคคลที่ใช้หรือจัดการดินจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลดิน เพื่อให้แน่ใจว่าทรัพยากรดินมีการจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับลูกหลานในอนาคต

๒. ดำเนินการจัดการดินอย่างยั่งยืนในการใช้ประโยชน์เพื่อการผลิตจากดิน

แนวทางการดำเนินการโดยกลุ่มชุมชนนักวิทยาศาสตร์

๑. เผยแพร่ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดิน

๒. ให้ความสำคัญกับการจัดการดินอย่างยั่งยืน เพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียหน้าที่หลักของดิน

แนวทางการดำเนินการโดยรัฐบาล

๑. ส่งเสริมการจัดการดินอย่างยั่งยืน ให้สอดคล้องกับสมรรถนะดินในปัจจุบันและความต้องการของประเทศ
๒. มีความมุ่งมั่นที่จะสร้างเงื่อนไขทางเศรษฐกิจเชิงสังคมและสถาบันที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการดินอย่างยั่งยืน โดยการขจัดอุปสรรคต่างๆ รวมถึงควรแสวงหาทิศทางและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อเอาชนะอุปสรรคในการยอมรับการจัดการดินอย่างยั่งยืน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดินสิทธิของผู้ใช้ที่ดิน การเข้าถึงบริการทางการเงินและการศึกษา มีการอ้างอิงถึงแนวปฏิบัติตามความสมัครใจในการกำกับดูแลที่มีความรับผิดชอบต่อการถือครองที่ดิน ป่าไม้ และการประมง (Voluntary Guidelines on the Responsible Governance of Tenure of Land, Forests and Fisheries) ในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ ซึ่งรับรองโดยคณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารโลกในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
๓. มีส่วนร่วมในการพัฒนาแนวคิดริเริ่มที่มีความหลากหลาย การศึกษาแบบสหวิทยาการ และการเสริมสร้างศักยภาพที่ส่งเสริมให้เกิดการยอมรับการจัดการดินอย่างยั่งยืนโดยผู้ใช้ที่ดิน
๔. สนับสนุนการวิจัยเพื่อค้นหาข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ส่งเสริมการพัฒนาและการดำเนินการจัดการดินอย่างยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้จ่ายปลายทาง (end-users)
๕. ผนวกหลักการและวิธีปฏิบัติในการจัดการดินอย่างยั่งยืนเข้ากับนโยบายและกฎหมายในทุกระดับของรัฐบาล ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนานโยบายด้านดินแห่งชาติ
๖. พิจารณาบทบาทของการจัดการดินให้ชัดเจนในการวางแผนเพื่อปรับตัวและบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ
๗. กำหนดและใช้งานกฎระเบียบในการลดการสะสมของสารปนเปื้อนไม่ให้เกินระดับที่กำหนด เพื่อปกป้องสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ และอำนวยความสะดวกในการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนในดินที่เกินระดับมาตรฐานเหล่านี้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อมนุษย์ พืช และสัตว์
๘. พัฒนาและบำรุงรักษาระบบสารสนเทศด้านดินแห่งชาติ และสนับสนุนการพัฒนา ระบบสารสนเทศด้านดินทั่วโลก
๙. พัฒนารอบความร่วมมือ และสถาบันแห่งชาติเพื่อติดตามการดำเนินการจัดการดินอย่างยั่งยืน และสถานภาพทรัพยากรดินโดยรวม

แนวทางการดำเนินการโดยองค์กรระหว่างประเทศ

๑. อำนวยความสะดวกในการรวบรวมและเผยแพร่รายงานที่เชื่อถือได้ เกี่ยวกับสถาน ภาพของทรัพยากรดินทั่วโลกและแนวทางการปฏิบัติในการจัดการทรัพยากรดินอย่างยั่งยืน
๒. ให้การสนับสนุนการพัฒนาาระบบสารสนเทศด้านดินระดับโลกที่มีความแม่นยำ และ ความละเอียดสูง เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้กับระบบสังเกตการณ์อื่นๆ ของโลกได้
๓. ช่วยเหลือรัฐบาล กรณีที่มีการร้องขอความช่วยเหลือในการจัดตั้งกฎหมาย สถาบัน และกระบวนการที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถติดตั้ง ใช้งาน และติดตามแนวทางการจัดการดินอย่างยั่งยืน

รับรองเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘

© FAO 2015

Food and Agriculture Organization of the United Nations

Viale delle Terme di Caracalla

00153 Rome, Italy

- www.fao.org -

